

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20
תלה"מ 1479-01-20
תלה"מ 1454-01-20
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ניר זיתוני

בענין הקטין : יליד 2019

תובעת האם
באמצעות ב"כ עו"ד אבי אמר

נגד

נתבע האב
באמצעות ב"כ עו"ד נעם אפשטיין – סיוע משפטי

פסק דין – עותק מותר לפרסום

עניינו של פסק הדין בשלוש תביעות שהגישה התובעת/האם נגד הנתבע/האב, הכל כדלקמן:

- 1 - תלה"מ 1415-01-20 תביעה למשמורת וזמני שהות
- 2 - תלה"מ 1479-01-20 תביעה רכושית – פירוק שיתוף במיטלטלין וחשבון בנק
- 3 - תלה"מ 1454-01-20 תביעה למזונות ודמי מדור עבור קטין

רקע ותמצית ההליך:

1. הצדדים יהודים, נמנים על המגזר החרדי, נישאו זל"ז כדמויי בשנת 2017, ומנישואים אלו נולד להם הקטין יליד 2019.
2. הצדדים התגוררו במהלך חיי הנישואין בדירה שכורה בעיר בצפון. הצדדים התגרשו בשנת 2020.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 קיימת מחלוקת בין הצדדים ביחס לנסיבות עזיבת התובעת את הדירה. התובעת
2 טוענת שנזרקה ע"י הנתבע, והאחרון טוען כי התובעת תכננה את עזיבתה. אין
3 מחלוקת ממשית ביחס למועד העזיבה.
4
5 4. ביום 1.1.20 פתחה התובעת בהליכים שבכותרת.
6
7 5. **תמצית גרסת התובעת בכתבי הטענות** - נטען כי הנתבע זרק את התובעת והקטין
8 מהבית בחודש 9.19 מבלי שהוא משלם דבר למזונות הקטין. הנתבע מקבל 3,213 ₪
9 מהרשות לשירות לאומי אזרחי ועוד 15 אש"ח הכנסה לא מדווחת בגין עבודתו כסופר
10 סת"ם המועברת לחשבונו הפרטי. התובעת עובדת בקופ"ח ומרוויחה כ- 5,000 ₪.
11 האחרונה גרה בבית הוריה ללא תנאים עם הקטין. הנתבע גר בדירת הצדדים
12 השכורה ונוהג ברכב המשותף. לתמיכה בטענותיה צורפו לכתבי הטענות אותם
13 נספחים: תלושי שכר של התובעת; תמונה לא ברורה של הזמנות עבודה של קלפים
14 המיוחסת לנתבע; שערך כללי מהחשבון המשותף בבנק; פירוט תנועות בחשבון
15 המשותף (הפקדות שיקים ומזומן המיוחסות לעבודת הנתבע כסופר סת"ם), פרטי
16 חשבון בנק ע"ש הנתבע ומסרונים המיוחסים לנתבע ותומכים לכאורה בטענות
17 התובעת לגבי עבודתו ושימוש ברכב לרבות קבלות התומכות בטענת הנתבעת
18 לרכישות עבור הקטין.
19
20
21
22 6. ביום 29.12.19 בהעדר תגובה של הנתבע ניתנה החלטה בקשת התובעת בתיק י"ס
23 מיום 10.11.19 לחייב את הנתבע לשלם מזונות הקטין. בין היתר נקבע:
24
25 ..."
26 לאחר עיון בטענות המבקשת ובמסמכים שצירפה ובהעדר תגובה של המשיב
27 החלטתי לחייב את המשיב לשלם למבקשת בגין מזונות הקטין סך של 2,000 ₪
28 לחודש בצירוף מחציות החל ממועד הגשת הבקשה לישוב סכסוך ועד למתן החלטה
29 אחרת במסגרת תביעת המזונות, בכפוף לכך שזו תוגש לא יאוחר מיום 19.1.20
30 טענות המבקשת לגבי הכנסות המשיב הוכחו רק בחלקן. לקחתי בחשבון כי
31 הנתונים מצויים ברשות המשיב אך זה בחר עד כה להימנע מלצרפם. עוד לקחתי
32 בחשבון את גיל הקטין, העובדה כי המשיב נמצא זכאי לסיוע משפטי ומגורי האם
33 עם הקטין בבית אימה של האם.
34

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 האב יישא במזונות הזמניים של הקטין בסך 2,000 ש"ח החל מ- 6.10.19 וכל
2 ראשון לחודש.

3 המזונות ישולמו עד ה- 1 בכל חודש לידי האם בגין החודש השוטף.

4 המזונות הם בנוסף לקצבת הילדים שתשולם לאם ע"י המל"ל.

5
6 נוסף על כך, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הרפואיות של הקטין שאינן
7 מכוסות במסגרת הביטוח הרפואי בקופ"ח, וכנגד הצגת קבלות. כמו כן, יישאו
8 הצדדים בחלקים שווים בהוצאות החינוך של הקטין בהתאם לדרישות המוסד
9 החינוכי.

10
11 7. ביום 1.1.20 הוגשה תגובת הנתבע לבקשה לפסיקת מזונות זמניים, באותו מועד
12 ניתנה החלטה נוספת בעניין בין היתר נקבע כדלקמן:

13 "...

14 לאחר עיון בטענות המבקשת ובמסמכים שצירפה ובתגובה של המשיב על מצורפיה
15 החלטתי לחייב את המשיב לשלם למבקשת בגין מזונות הקטין סך של 1,600 ₪
16 לחודש בצירוף מחציות החל ממועד הגשת הבקשה לישוב סכסוך ועד למתן החלטה
17 אחרת במסגרת תביעת המזונות, בכפוף לכך שזו תוגש לא יאוחר מיום 19.1.20.
18 על בסיס החומר המצוי בתיק פוטנציאל ההשתכרות של המשיב הוא 7,800 ₪
19 לחודש.

20 הטענות לפיהן המשיב לא יכול לעבוד כסופר סת"ם בשל ריבוי עיסוקים ושלוות
21 הנפש הדרושה לשם כך אינן משכנעות. על פני הדברים למשיב יש פחות עיסוקים
22 היום ממה שהיו לו בתקופת החיים המשותפים נוכח הנתק הכפוי מהקטין ומגוריו
23 בבית הוריו. יש הצדקה להסתפק בחיוב מינימלי נוכח מגורי המבקשת בבית הוריה
24, האפשרות כי יפחת התשלום מהשירות האזרחי לאחר סידור הגט והאפשרות כי
25 המשיב ישכור דירה. עוד יש לקחת בחשבון את טענות המשיב שנתמכו
26 באסמכתאות בדבר משיכת כספים מהחשבון המשותף, נשיאה בנטל הוצאות
27 הדירה בצפון ע"י המשיב לבדו והכספים שקיבלה המבקשת ממכירת המטלטלין
28 בדירה. עוד לקחתי בחשבון את גיל הקטין, העובדה כי המשיב נמצא זכאי לסיוע
29 משפטי, בחירת האם ביצוג פרטי ומגורי האם עם הקטין בבית אימה של האם.

30
31 האב יישא במזונות הזמניים של הקטין בסך 1,600 ש"ח החל מ- 6.10.19 וכל
32 ראשון לחודש.

33 המזונות ישולמו עד ה- 1 בכל חודש לידי האם בגין החודש השוטף.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 המזונות הם בנוסף לקצבת הילדים שתשולם לאם ע"י המל"ל.
- 2 סכום המזונות יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן הידוע היום ויעודכן 4 פעמים
- 3 בשנה.
- 4 נוסף על כך, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הרפואיות של הקטין שאינן
- 5 מכוסות במסגרת הביטוח הרפואי בקופ"ח, וכנגד הצגת קבלות. כמו כן, יישאו
- 6 הצדדים בחלקים שווים בהוצאות החינוך של הקטין בהתאם לדרישות המוסד
- 7 החינוכי "...
- 8
- 9
- 10 8. עוד ביום 1.1.20 הוריתי על הזמנת תסקיר עו"ס לסדרי דין מהלישכה לשירותים
- 11 חברתיים בעיר בצפון. במסגרת החלטתי הוענקה סמכויות לעו"ס לקבוע זמני שהות
- 12 בין הקטין לבין הנתבע בהקדם האפשרי וזאת על פי הוראות סעיפים 19 ו- 68 לחוק
- 13 הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב – 1962.
- 14
- 15 9. ביום 8.1.20, חרף הודעה על קבלת ייצוג, הגיש הנתבע בעצמו בקשה לאפשר לו לפגוש
- 16 את הקטין כל יום חמישי למשך שעתיים וחצי בין השעות 20:30-17:00, וכן כל שבת
- 17 וחג שלישי מיום חמישי עד מוצאי השבת או החג. נטען כי מזה למעלה מחודשיים
- 18 הוא לא רואה את הקטין, למרות שהוא משלם מזונות ואין כל סיבה להרחיק אותו
- 19 ממנו. הנתבע מדגיש כי במהלך החיים המשותפים התובעת הייתה משאירה את
- 20 הקטין בחזקתו למשך חמש שעות רצופות והקטין אף היה עמו שלושה ימים רצופים
- 21 במהלך השירות האזרחי, והדבר מתועד.
- 22
- 23 10. ביום 12.1.20 הוגשה תגובת התובעת. בגדרה נטען כי הנתבע החל להתעניין בקטין
- 24 רק מיום הפגישה ביחידת הסיוע, ולאחר שהבין כי תוגש תביעת מזונות. ב"כ הצדדים
- 25 הביאו את הצדדים להסכמה לפיה הנתבע יפגוש את הקטין מדי יום חמישי בין
- 26 השעות 19:00-17:00. התובעת הציעה לנתבע להגיע שעה קודם ולראות את הקטין 3
- 27 שעות אך הוא סירב בטענה שהוא מגיע מאזור המרכז. התובעת מעודדת השתתפות
- 28 של אמו ואחיותיו של הנתבע במפגשים עם הקטין כיוון שהאב חסר אחריות לחלוטין.
- 29 מודגש כי ביהמ"ש כבר מינה עו"ס כדי לבחון את אופן ותדירות זמני שהות בשים
- 30 לב למרחק הגיאוגרפי כאשר האב עבר להתגורר באזור המרכז. לכן מבוקש להמשיך
- 31 את ההסדר המוסכם ולהמתין לתסקיר.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

11. ביום 15.1.20 הוגשה תשובת הנתבע באמצעות ב"כ. נטען כי הפירוד הפיזי החל ביום 3.10.19 כאשר האב נשאר בבית הצדדים והאם עברה לבית הוריה. עד 12.11.19 האב היה עם הקטין אחת ליומיים בממוצע, למרות שביקש מהאם לראות את הקטין כל יום בהתאם להחלטת בית הדין הרבני אשר בוטלה לבקשת התובעת ביום 11.12.19. החל מהמועד הנ"ל התובעת לא אפשרה לאב לראות את הקטין. באי כוח הצדדים שוחחו והושגה הסכמה ביום 2.1.19 על מפגשים בימי ה' מהשעות 19:00-17:00. האב ביקש לממש את ההסכמה באותו היום, אך האם הודיעה שהיא לא ערוכה לכך. ביום ה' שלאחר מכן היו הצפות בכל האזור. האב ביקש להקדים את יום המפגש ליום 12.1.20, אך האם סירבה. האב הגיע ביוזמתו לעיר בצפון ושלח הודעות לאם כדי לפגוש את הקטין, אך האם לא הסכימה. אין יסוד לטענת האם כי האב חסר אחריות, שכן האב קילח את הקטין, החליף לו חיתולים, שמר עליו, השכיב אותו לישון, ולקח אותו לשירות האזרחי למשך שלושה ימים. לכן מבוקש להטיל על האם קנס בסך של 500 ₪ והחזר הוצאות אם לא תקיים את המפגש ביום ה' הקרוב.
12. ביום 16.1.20 ניתנה החלטה בבקשת האב. לאחר ששקלתי טענות הצדדים נתתי תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לפיה האב יפגוש את הקטין בימי ה' בסמוך לבית האם בעיר בצפון, או בכל מקום אחר עליו יסכימו הצדדים, בין השעות 17:00-19:00. ככל שלא ניתן יהיה לקיים את המפגש בשל מחלה, או פגעי מזג האוויר, או מכל סיבה אחרת, אחראית האם לתאם עם האב מפגש בהיקף דומה ביום אחר. אין מקום להטיל סנקציות על האם למקרה בו לא תקיים את ההחלטה, כאשר הבקשה בעניין זה הועלתה במסגרת התשובה לתגובה. עם זאת, מובהר לאם כי אי קיום ההחלטה מהווה ביזיון ביהמ"ש ומאפשר לצד שכנגד להגיש בקשה בעניין זה במסגרתה מוסמך ביהמ"ש לאכוף את קיום החלטותיו באמצעות קנס ומאסר.
13. ביום 2.2.20 הוגש עדכון מטעם הלשכה לשירותים חברתיים, בגדרו הובא כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

נתבקשנו מכבוד בית המשפט לערוך תסקיר בעניין המשפחה .
אבקש לעדכן את כבוד בית המשפט כי סוכם עם ההורים על התחלת מתווה הדרגתי לקשר בין האב לילד
ובתאם לכך מוגש עדכון ראשוני לכבוד בית המשפט וזאת לאחר :
שיחה משותפת עם ההורים בתאריך : 23.1.2020 .
שיחה עם האם בתאריך 29.1.2020 ושיחות טלפוניות עם האב .
הסיכום הנוכחי עם ההורים הינו כי בשלב זה האב ייפגש עם בנו בימים שני וחמישי בין השעות 16:00
עד 19:00 . האב יערוך המפגש עם הילד בבית דודתו בקריות או במשחקה בקניון בהתאם לבחירת האב
. האב יודיע לאם בהודעה טרם המפגש על מיקום המפגש באותו יום .
עוד נקבע כי בתאריך 6.2.2020 יערוך עו"ס לסדרי דין תצפית בקניון בזמן המפגש של האב עם הילד .
בנוסף עו"ס לסדרי דין יערוך מעקב אחר תפקוד הילד .
יש לציין לשבח את ההורים אשר בחרו בדרך ההדברות וההסכמות לטובת המשך התפתחותו התקינה של
ילדם המשותף .

- 2 14. ביום 3.2.20 הוגש כתב הגנה בעניין משמורת הקטין.
- 3
- 4 15. ביום 7.2.20 הוגש כתב הגנה בעניין מזונות הקטין.
- 5
- 6 16. ביום 17.2.20 הוגש כתב הגנה בתביעה לאיזון משאבים.
- 7
- 8 17. **תמצית גרסת הנתבע בכתבי ההגנה** - נטען הנתבע במקור מאזור המרכז, עבר לצפון
- 9 בעקבותיו נישואיו למבקשת וחזר לבית הוריו במרכז בתחילת חודש דצמבר 2019.
- 10 הנתבע מקבל 3,800 ₪ מהשירות האזרחי אך לאחר מתן הגט יפחת שכרו ל-600 ₪.
- 11 הוא מפרט מדוע הכנסתו כסופר סת"ם היא 4,000 ₪ לחודש ולא כפי שטענה
- 12 התובעת. עוד נטען, כי בחודשים האחרונים הפסיק הנתבע לעבוד כסופר סת"ם
- 13 כתוצאה מהמשרב הזוגי ובשל עומס עיסוקים. בעקבות הפירוד מיום 3.10.19 שבוצע
- 14 ביוזמת התובעת, המשיך הנתבע להתגורר בדירת הצדדים בצפון ושילם לבדו את
- 15 דמי השכירות בסך 9,000 ₪ לחודשים 10-12.19 והוצאות הנלוות. הנתבע מפנה לכך
- 16 כי התובעת משכה מהחשבון המשותף 7,500 ₪ . לתמיכה בטענתו צורפה אסמכתא
- 17 המעידה על פירוט תנועות בחשבון בנק. **ביחס לתביעת המזונות**- נטען כי המבקשת
- 18 גרה בבית הוריה ואין לה הוצאות מדור. התובעת והוריה עובדים. הנתבע מתכנן
- 19 לשכור דירה. לכן מוצע להסתפק בחיוב של 1,200 ₪ לכל היותר .

20
21

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 עוד נטען כי בחודש הראשון לאחר הפירוד ראה הנתבע את הקטין אחת ליומיים
2 למשך זמן קצר כיוון שהתובעת לא אפשרה מפגשים ממושכים יותר. כיום חלו
3 שינויים. בין היתר הוגש תסקיר והושגה הסכמה שקבלה תוקף של החלטה ביום
4 16.1.20. על כן, **ביחס לתביעת המשמורת** - האב מבקש כל עוד הוא מתגורר במרכז
5 להמשיך במפגשים בימי ה' למשך 3 שעות ובכל סופ"ש שלישי כפי שימליץ העו"ס.
6 ביחס לחגים אצל שני ההורים לסירוגין עד גיל 3 כפי שימליץ העו"ס. לאחר גיל 3
7 ישהה הקטין אצל הנתבע. **ביחס לתביעה לאיזון משאבים** - כספי החתונה המופקדים
8 בחשבון הבנק צריכים להיות מאוזנים בחלקים שווים. בנוגע לרכב הנתבע מסכים
9 למכירה בשוק החופשי למרבה במחיר. בעניין המטלטלין צוין כי התובעת הודתה
10 במכירת מרבית המטלטלין שהיו בדירה ששוויים מוערך ב- 12 אש"ח. על כן הנתבע
11 עותר לקבל מחצית שווים בסך של 6,000 ₪.

12
13 18. ביום 6.3.20 ניתנה החלטה בבקשת הנתבע מיום 19.2.20 להורות לאם לרשום את
14 הקטין לקראת שנת הלימודים הבאה למעון בפיקוח משרד התמ"ת ולקבוע כי ככל
15 שלא ינתן טעם מוצדק להותרת הקטין במעון שאינו מפוקח תישא האם לבדה
16 בתשלום הנוסף המושת על האב בשל בחירתה זו. נטען כי הפער בין המעונות הוא
17 1,000 ₪ ויותר. לאחר שנשמעה תגובת האם נקבע:

18 "...

19 אין למעשה מחלוקת כי האם אמורה למצות הנחות טרם הפניית דרישת
20 תשלום מחציות לאב בהתאם להחלטה בענין מזונות שניתנה בתיק י"ס
21 ביום 1.1.20. לפי החומר המצוי בתיק, הכף נוטה למסקנה לפיה ישנה
22 זכאות להנחה משמעותית ומכאן ההצדקה לחייב את האם למצות אפשרות
23 זו. כך בפרט כאשר מדובר באב המיוצג ע"י עו"ד מטעם הסיוע המשפטי.
24
25 סוגיית ההסתגלות למעון אינה משמעותית כאשר מדובר בפעוט בן שנה
26 שכבר הצליח להסתגל למעבר ממטפלת למעון הנוכחי. לא נטען כי אין מעון
27 בפיקוח התמ"ת בקרבת בית האם.

28
29 על כן, אני מורה לאם לרשום את הקטין לשנת הלימודים הבאה וזו
30 שלאחריה, עד הכניסה לגן עירוני. ככל שהאם לא תעשה כן, יהיה החיוב
31 של האב במחצית הוצאות החינוך מוגבל למחצית עלות של מעון בפיקוח
32 התמ"ת. האב יהיה אחראי להוכיח במסמכים מהי עלות מעון בפיקוח
33 התמ"ת לקטין בישוב בו גרה האם.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 כיוון שאסמכתא בענין פערי העלויות הוצגה לראשונה בתשובה לתגובה ,
2 אין צו להוצאות . .."
3
4

5 19. ביום 9.3.20 הוגש תסקיר מפורט ומקיף, המבוסס בין היתר על תצפית שנערכה
6 במפגש הנתבע עם הקטין בקניון בצפון מיום 6.2.20. צוין כי הנתבע מתחיל ללמוד
7 להתמודד עם הקטין בצורה עצמאית. נכונות האב ללמוד ולהעזר היא תכונה טובה.
8 התסקיר כלל המלצה להרחבה הדרגתית של זמני השהות. בפרק המלצות הובא
9 כדלקמן :

10

המלצות :

1. משמורת על הילד תהיה בידי האם .
2. זמני השהות עם האב יתקיימו באופן הבא :
בכל יום חמישי האב יאסוף את הילד בשעה 16:00 ויחזירו לבית האם עד השעה 19:30 .
אחת לשלוש שבועות האב יאסוף את הילד ביום שישי בתוכנית הדרגתית להרחבה כדלהלן :
בחודשים 3-4/2020 – האב יאסוף את הילד ביום שישי אחת לשלוש שבועות בשעה 12 ויחזירו
לבית האם בשעה 15:00 .
בחודשים 4-5/2020 – האב יאסוף את הילד ביום שישי אחת לשלוש שבועות מבית האם בשעה 12
ויחזירו שעה לפני כניסת שבת .
בחודשים 6-7/2020 – האב יאסוף את הילד ביום שישי אחת לשלוש שבועות בשעה 10 ויחזירו
לבית האם שעה לפני כניסת שבת .
בנוסף יום אחד אחת לחודשיים בתיאום עם האם האב ישהה עם הילד מהשעה 14:00 עד 19:00 .
3. כל מידע בנוגע לילד , רפואי או מסיבות במסגרת החינוכית יועבר לידיעת שני ההורים .
4. האם תתחיל טיפול במרכז אלימות במשפחה ברחוב גיבוטנסקי 32 אצל המטפלת טלי לחיאני .

--

12

20. במועד הנ"ל ניתנה החלטה שלהלן :

13

14

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

החלטה	09/03/2020
	תיק 1415-01-20
	ש' ניר זיתוני
<p>כדי שלא ליצור חלל בנושא משמורת זמני שהות, נוכח ההסמכה שכבר ניתנה לקבוע זמני שהות והצורך לבחון את ההרחבה ההדרגתית של זמני שהות בדיון הקבוע ליום 31.5.20, אני נותן להמלצות התסקיר תוקף של החלטה. תסקיר מעדכן יוגש עד 24.5.20. מובהר כי מדובר בהחלטה זמנית שכל יוכל להודיע על רצונו כי תבחן מחדש. החלטה זו תשלח לצדדים ולעו"ס.</p>	

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

21. ביום 17.3.20 דחיתי בקשת התובעת מיום 24.2.20 לחייב את האב בנוכחות של אימו

או אחותו במהלך זמני השהות עם הקטין וכן להפנות את האב להדרכה הורית. בין היתר מהטעמים שיפורטו להלן:

"...ככלל, כאשר מונה עו"ס והוזמן תסקיר, יש לפעול בהתאם להמלצות התסקיר

.
עיון בתסקיר העלה כי התחושה של האם ערב הגשת הבקשה כי טענותיה ביחס להתנהלות האב אינן נשמעות ע"י העו"ס, אינה נכונה. העו"ס שיקף את הטענות, ביצע צפייה במפגש בין הקטין לבין האב, ולא מצא פגמים בהתנהלות האב שיש בהם כדי להצדיק חיוב בנוכחות של צד ג' במפגשים או הפניית האב להדרכה הורית כפויה. האב לא התעלם מטענות קונקרטיים של האם ונתן להן מענה ענייני. ניכר מהתגובה כי האב מבין שלא ראוי לעשן במהלך זמני השהות ואף הבטיח שלא לעשות כן בעתיד.

בית המשפט מסכים עם העו"ס שהנכונות של האב ללמוד ולקבל עזרה היא תכונה טובה.

אף גבר לא נולד אב ומכאן הצורך בלמידה. למידה כוללת גם טעויות. בחינת מצבו של הקטין בתסקיר דרך כמה גורמים מלמדת כי הקטין במצב טוב ולכן אין הצדקה להטיל אמצעי פיקוח על האב. כך בפרט כאשר האב מבין כי הוא זקוק לעזרה בטיפול בקטין לקראת הרחבת זמני השהות ומסתייע לשם כך בבני משפחתו..."

22. ביום 30.4.20 הוגשה בקשה ע"י התובעת לשינוי זמני שהות. במועד הנ"ל נדרשה

תגובת האב.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1

2

23. ביום 6.5.20 הוגש תסקיר עדכני אשר במסגרתו הובא בפרק הסיכום כדלקמן:

3

סיכום

מדברי ההורים ניתן לראות כי חלוקת זמני השהות של הילד עם האב לא התקיימה כסדרה מאז תחילת משבר הקורונה. כיום עם ההקלות במצב ישנה הסכמה בין ההורים על חזרה למתווה אשר הוצע בתסקיר עו"ס לסדרי דין וקיבל תוקף של החלטה שיפוטית בתאריך 9/3/2020. יחד עם זאת ישנה בקשה מצד האם לחזרה למתווה בהדרגתיות לפיכך סוכם עם האב כי יצלם את הילד לאם במהלך הזמן שהילד אצלו ובמידה ובמפגש הקרוב ירגיש כי הילד לא רגוע יחזירו מוקדם יותר לאם בכדי לאפשר לילד ולאם להסתגל שוב לזמני השהות. עוד מומלץ כי בית המשפט יפעיל את סמכותו על מנת לסייע להורים לקיים את החלטת בית המשפט ככתבה וכלשוונה בכדי לשמור על רציפות הקשר בין האב לילד.

5

6

24. במועד הנ"ל ניתנה החלטה שלהלן:

7

החלטה	06/05/2020
	תיק 1415-01-20
	שו' ניר זיתוני

תודתי לעו"ס על ההתערבות המועילה. הסכמות ההורים כמפורט בדיווח זה מקבלות תוקף של החלטה. ככל שתהיינה הפרות, פתוחה הדרך להגשת בקשות להטלת סנקציות על המפר. החלטה זו תשלח לצדדים ולעו"ס.

8

9

10

25. בהמשך הוגשה תגובה של הנתבע לבקשת התובעת לשינוי זמני שהות. ניתנה החלטה

לפיה בית המשפט סבור שאין עוד מקום לדון בבקשת האם לאור התערבות העו"ס

שהובאה לעיל. אם מי מהצדדים סבור אחרת יגיש הודעה בהתאם.

14

26. ביום 26.5.20 הגיש הנתבע בקשה להטלת סנקציות על התובעת בגין הפרת זמני

שהות. ניתנה החלטה המורה על הגשת תגובה.

17

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 27. ביום 31.5.20 התקיים דיון במעמד הצדדים, בסיומו נקבעו בין היתר, ישיבות
2 הוכחות וקדם משפט לאחר הגשת תצהירים. באשר לבקשת הנתבע להטיל סנקציות
3 על התובעת בשל אי קיום זמני שהות, טרם חלף המועד להגשת תשובה לתגובה
4 בעניין זה. עוד נקבע כי בשלב זה אין הצדקה לשנות את ההחלטה שניתנה בנוגע
5 למזונות זמניים. ככל שהתובעת תסבור כי ישנה אפשרות קונקרטית למעבר למגורים
6 עצמאיים המצדיק הוספת חיוב במדור לדמי המזונות, יהיה עליה להגיש בקשה
7 נפרדת בעניין זה.
8
9 28. ביום 7.6.20 דחייתי את בקשת האב להטלת סנקציות על האם לאחר שהתקבלה
10 תגובתה, הנימוקים לכך אביא להלן:
11
12 ..."
13
14 לאחר ששקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להדחות, ללא
15 צו להוצאות, מהטעמים שיפורטו להלן.
16
17 ראשית, האב מאשר כי שינה את עמדתו בנוגע לתגובה לסירוב האם לאפשר
18 מפגשים במהלך משבר הקורונה. בתחילה הסכים לוותר על מפגשים פרונטליים,
19 ולאחר מכן חזר בו.
20
21 שנית, אין מחלוקת כי שניים מתוך שלושה המפגשים עבורם מבוקש לפסוק פיצוי
22 התקיימו, אם כי לא בהיקף שנקבע בהחלטה.
23
24 שלישית, האב העלה טענות עובדתיות סותרות לגבי משך המפגש ביום 30.4.20.
25 בס' 1 של הבקשה נטען כי המפגש נמשך שעה. בסעיף 8 של נספח א' של הבקשה
26 נטען כי המפגש נמשך כשעה ועשרים.
27
28 רביעית, התברר כי הרקע להתנגדות האם למפגשים אינו רצון לנתק את הקטין
29 מאביו אלא חשיפה מוכחת של האב לחולה קורונה מאומת.
30
31 חמישית, בזמן אמת גילה האב הבנה לקשר בין אי קיום המפגשים לבין משבר
32 הקורונה כאשר כתב לאם ביום 28.4.20 " ישר אחרי התסקיר התחיל הקורונה
33 והבלגן עוד לא התחלנו עם זה " (ע' 4 של הנספח לתגובת האם).
34

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 על כן, הבקשה נדחית. בהתחשב בטרחה המיותרת שנגרמה לאב אשר נאלץ לפנות
2 פעמיים למשטרה כדי לקיים את המפגשים ביום 23.4.20 וביום 30.4.20, אין צו
3 להוצאות לחובת האב חרף דחיית בקשתו. "

4
5
6
7

29. ביום 9.8.20 הוגש תסקיר משלים, במסגרתו הובא כדלקמן:

המלצות משלימות לתסקיר שהוגש ביום 9/3/2020:

1. בימי חמישי האב ייפגש עם הילד בשעה 16:00 עד 19:30.
2. בתאריך 28/8/2020, יום שישי, האב יאסוף את הילד בשעה 10:00 ויחזירו בשעה 15:30.
3. בתאריך 11/9/2020, יום שישי, האב יאסוף את הילד בשעה 10:30 ויחזירו עד שעה לפני כניסת שבת.
4. החל מחודש 10/2020, האב ישהה עם הילד בשבת הראשונה בכל חודש לפי התאריך הלוועזי. החל משעה וחצי לפני כניסת שבת ועד שעה לאחר צאת השבת.
5. בשבועות שהאב לוקח את הילד לשבת מלאה לא יתקיים מפגש ביום חמישי בין האב לילד.
6. על ההורים לפעול לשיתוף פעולה לטובת הילד.
7. במצב בו המפגש בין ההורים בהעברת הילד לא מתבצע בצורה ראויה, מעבר הילד בין ההורים יערך סמוך לכניסה לתחנת המשטרה.

8
9
10

30. במועד הנ"ל ניתנה החלטה שלהלן:

החלטה	09/08/2020
	תיק 1415-01-20
	שו' ניר זיתוני

כדי שלא ליצור חלל בנושא זמני שהות אני נותן להמלצות התסקיר המשלים תוקף של החלטה. מובהר כי כל צד יוכל להודיע על רצונו כי הענין יבחן מחדש לאחר שמיעת עמדתו. עם זאת, טוב יעשו הצדדים אם ישקלו לאמץ ההמלצות כדי לאפשר להתמקד בקשר של שני ההורים עם הקטין. תסקיר מעדכן יוגש עד 22.11.20, לקראת הדיון הקבוע ליום 2.12.20. החלטה זו תשלח לצדדים ולעו"ס.

11

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 31. ביום 11.8.20 הגישה האם תגובתה לאמור בתסקיר ובקשה שזמני השהות הכוללים
2 לינה יהיו במועד מאוחר יותר. בקשתי תגובת האב. באותו מועד נקבע שאין לשנות
3 מהחלטתי מיום 9.8.20 עד קבלת תגובת האב.

4
5 32. ביום 18.8.20 ניתנה החלטה לאחר בחינה מחודשת של המלצות התסקיר מיום
6 9.8.20, הכל כדלקמן:
7
8

9 "כמובטח בחנתי מחדש את המלצות התסקיר המשלים מיום 9.8.20 לאחר עיון
10 בטענות הצדדים. האם מתנגדת לאימוץ ההמלצות וחוזרת על טענותיה בדבר העדר
11 מסוגלות הורית של האב ותלות של האב בדודתו בכל הנוגע לטיפול בקטין לשיטתה
12 של האם, המלצות התסקיר כוללות שינוי דרסטי (או בלשון ב"כ האם "מאפס
13 למאה") שכן יש להמתין עם הסדרי לינה עד שהקטין יוכל לדבר ולהביע את רצונו
14. מודגש כי הצדדים שומרי שבת ולכן לא יוכלו לתקשר במהלך השבת בה הקטין
15 שוהה אצל האב. עוד נטען כי האב לא הגיע למפגש ביום ו' 7.8.20.
16 האב מבקש לאמץ המלצות התסקיר. האב מפרט הבדיקות שנערכו לו על בסיסן
17 ניתנו ההמלצות, הכוללות הרחבה הדרגתית של זמני השהות. האב מאשר כי לא
18 הגיע למפגש ביום ו' 8.7.20 משום שחשש מתגובת האם נוכח המלצות תסקיר קודם
19 שתוקפן עד סוף חודש 7.20. האב מסכים לבקשת האם לפיה בשלב זה המפגשים
20 יתקיימו בבית הדודה בקריות ולא בבית האב במרכז.

21
22 לאחר בחינת טענות הצדדים ועיון נוסף בתסקיר המשלים, החלטתי לאמץ את
23 המלצות התסקיר מהטעמים שיפורטו להלן.

24
25 ראשית, אין כל יסוד במקרה דנן לסטות מהכלל בדבר אימוץ המלצות התסקיר.
26 התסקיר המשלים נכתב בהמשך לתסקיר המפורט הכולל מתווה הדרגתי של
27 הרחבת זמני השהות של האב עם הקטין. מדובר בהרחבה הדרגתית ומבוקרת, אגב
28 בחינות שנערכו לאב, כולל בחינת פתע.

29 אין כל יסוד לטענת האם לפיה היא מרגישה מזה זמן רב שהעו"ס לא קשוב לה או
30 לצורכי הקטין. לפי התסקיר המשלים, האם היא זו שבחרה לא להיפגש פיזית עם
31 העו"ס ביום 8.6.20 ולהסתפק בשיחת טלפון. קריאת התסקירים מעלה כי העו"ס
32 קשוב לשני ההורים ולקטין ואף מעיין בספרות מקצועית רלוונטית, ומסתמך עליה
33 במסגרת התסקיר.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 שנית , מהתגובה עולה בבירור כי האב קשוב לרצונות האם ולצרכי הקטין , כפי
2 שעולה מהסכמתו לכך שהמפגשים בסופ"ש יתקיימו בבית הדודה בקריות , כדי
3 לאפשר לקטין לישון בשעה סבירה .

4 שלישית , אין כל בסיס בשלב זה לטענת האם לפיה האב נעדר מסוגלות הורית .
5 רביעית , ניתן הסבר מניח את הדעת לכך שהאב לא הגיע למפגש עם הקטין ביום
6 7.8.20 .

7
8 על כן , אני שב ומאמץ את המלצות התסקיר המשלים מיום 9.8.20 . מובהר כי
9 בהתאם להסכמת ההורים בשלב זה ועד למתן החלטה אחרת המפגשים של הקטין
10 עם האב הכוללים לינה יתקיימו בבית הדודה בקריות ...".

11
12 33. ביום 9.11.20 התקבל עדכון נוסף ע"י העו"ס לפיו הודיע כדלקמן :

13
14
15 34. ביום 23.12.20 התקיימה ישיבת הוכחות במסגרתה נחקרו העו"ס והצדדים. בסוף
16 הדיון ניתנה החלטה המורה על הגשת סיכומים.

17
18 35. ביום 29.12.20 התקבלו סיכומי התובעת . דרישות התובעת אינן עקביות וסותרות
19 אחת את השנייה. התובעת חזרה על טענותיה כפי שהובאו בכתבי הטענות לרבות אלו
20 שהובאו במסגרת בקשות ביניים וקבלו התייחסות ונתנו החלטות בגינם. **ביחס**
21 **לסכומים המופקדים בבנק** טענה התובעת כי היא זכאית לקבל סך של 50,000 ₪
22 אשר טענה כי סכום זה התקבל כמתנה מהוריה והנתבע זכאי ל-סך של 17,000 ₪.
23 גרסתה זו של התובעת נשמעה בעבר בכתבי הטענות. עוד נטען כי על הנתבע להשיב
24 סך של 40,000 ₪ שהיו לשיטתה בחשבון הבנק עבור הנישואין. עוד התבקש לאזן
25 הסכום שנצבר בחשבון הבנק העומד על סך 19,000 ₪ ביחס שווה. **ביחס לרכב** נטען
26 כי על הנתבע לשלם דמי שימוש על סך 450 ₪ דרישה קודמת נשמעה אם כי מבלי
27 לנקוב בסכום מסוים . עוד התבקש הנתבע לשאת בתשלום מחצית ההלוואה שנטלה
28 התובעת מסבתה בשיעור 10,000 ₪ קרי להעביר לידה 5,000 ₪- גרסה זו לא הובאה
29 קודם בכתבי הטענות. התובעת אינה מעוניינת ברכב . התובעת עתרה לאזן את שווי
30 הרכב עד למועד הקרע וטענה שזכאית לסך של 30,000 ₪ עבור חלקה. בהמשך ציינה
31 כי הנתבע רשאי להעביר את הרכב על שמו בתנאי שישלם יתרת ההלוואה לבד. ביחס
32 למיטלטלין נטען בפסקה 6 לסיכומים כי הנתבע זכאי לקבל ממנה 4000 ₪ (ראו :
33 עמ'1 וראו סעיף 59 עמ' אחרון לסיכומי התובעת) בניגוד לסכום שטענה בעבר ולנטען
34 בסכומים בסעיף 41. לתובעת היו הרבה טענות ביחס לזמני השהות הקבועים עם

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 האב, אם כי בסכומיה הביעה הסכמתה להמשיך במצב הקיים (ראו סעיף 55
2 לסיכומים). נטען כי פוטנציאל ההשתכרות של הנתבע הוא 15,000 ₪ ושל התובעת
3 5000 ₪. התבקש לחייב האב בתשלום דמי מזונות על סך 3740 ₪ ו 60% מהוצאות
4 רפואיות והוצאות חינוך. התובעת הפנתה לחקירת הנתבע לפניי על מנת לבסס
5 גרסתה ביחס לפוטנציאל השתכרות הנתבע וחוסר אחריותו. עוד הפנתה לגרסתו
6 בחקירה ביחס לשווי המיטלטלין כ-5,000 ₪ לבין גרסתו בכתבי הטענות כאשר דרש
7 6000 ש"ח. בנוסף נטען שאין לנתבע הוצאות אחזקת מדור.
8
9 36. ביום 27.1.21 התקבל עדכון נוסף מטעם העו"ס לפיו, נקבע ביחס לחגים כדלקמן:
10

נתבקשנו מכבוד בית המשפט להתייחס לחלוקת זמני השהות בחגים.

התייחסות זאת מוגשת לאחר הכרות ארוכה עם המשפחה מחודש ינואר 2020 ובהמשך ל:

1. תסקיר מקיף אשר הוגש לכבוד בית המשפט בתאריך: 09.03.2020.

2. עדכון מתאריך 6.5.2020.

3. תסקיר משלים בתאריך 9.8.2020.

4. עדכון בתאריך 9.11.2020.

5. השתתפות בדיון משפטי בתאריך 23.12.2020.

בעניין חלוקת זמני השהות בחגים של הילד עם האב אני סבור כי הגיעה העת להוסיף את חלוקת

זמני השהות בחגים בנוסף לזמני השהות המתקיימים באופן הבא:

בשנה הנוכחית שנת תשפ"א האב יארח את בנו בחג ראשון של פסח.

בשנה הבאה שנת תשפ"ב האב יארח את בנו בחגים הבאים:

חג שני של סוכות.

חג שני של פסח.

חג שבועות.

בשנת תשע"ג האב יארח את בנו בחגים הבאים:

ראש השנה, חג ראשון סוכות, חג ראשון של פסח וכן על זה הדרך.

- 12
13
14
15
16
17

37. בהמשך ביקשתי תגובת הצדדים לאמור בעדכון שהתקבל מהעו"ס. ביום 1.2.21 נתתי

תוקף של החלטה להמלצות התסקיר לגבי שנה זו חרף הסתייגויות התובעת שלא

נמצאו כמהותיות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5

38. ביום 14.2.21 התקבלו סיכומי הנתבע, בגדרם מציע הנתבע שתי חלופות לזמני שהות כדלקמן:

חלופה א:

שבוע ראשון	שבוע שני	שבוע שלישי	שבוע רביעי
הקטין יהיה אצל הנתבע בסופ"ש. הנתבע יאסוף את הקטין 3 שעות לפני כניסת שבת, ויהיה רשאי להחזיר את הקטין עד 3 שעות לאחר צאת שבת.	יום ה' 16:00 – 19:30	הקטין יהיה אצל הנתבע בסופ"ש. הנתבע יאסוף את הקטין 3 שעות לפני כניסת שבת, ויהיה רשאי להחזיר את הקטין עד 3 שעות לאחר צאת שבת.	ללא ביקור

1

7
8

חלופה ב:

שבוע ראשון	שבוע שני	שבוע שלישי	שבוע רביעי
הקטין יהיה אצל הנתבע בסופ"ש. איסוף - 3 שעות לפני כניסת שבת, החזרה - עד 3 שעות לאחר צאת השבת.	יום ה' 16:00 – 19:30	יום ו' עד 14:30	יום ה' 16:00 – 19:30

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

39. האב מנמק את דרישתו בעיקר בכך שיהיה לו זמן לנסיעות מהמרכז לצפון וכן מסביר החלפת הימים הנדרשת על מנת שיוכל לשהות עם הקטין במקומות אחרים ולא רק בבית הדודה בקריות. האב מתייחס לטענות האם בסיכומים ומפנה לסעיפים ספציפיים לפיהם טענות אלו נטענו בעבר וקבלו התייחסות בהחלטות מנומקות של בית משפט זה. למשל ביום 17.3.20 ניתנה החלטה ביחס לטיפול האב בקטין. בהמשך **בנוגע לדמי מזונות**, נטען נגד הקבלות שהוצגו ע"י התובעת כי ישנן רכישות שאינן רלוונטיות לקטין בגיל ילדם המשותף ובכך לא הוכיחה את ההוצאות הקטין הנטענות. בנוסף האב הפנה לסתירות הרבות בעניין שכירת מדור ע"י התובעת, כאשר בחקירתה הצביעה על תקופה הסותרת את הצהרתה בתצהיר עדות ראשית. האב הצביע על פגמים לכאורה בחוזה השכירות שצרפה התובעת. האב טען נגד גובה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 השתכרותה . התבקש לחייב את האב בסך של 1200 ₪ כדמי מזונות כאשר האב טוען
2 כי לשני ההורים פוטנציאל השתכרות דומה. **ביחס לחלוקת הכספים המופקדים**
3 **בבנק** האב חזר על גרסתו שיש לחלקם באופן שווה. בנוגע לסך 40,000 ₪ הנטען ע"י
4 התובעת שהיה לה עובר לנישואין, לא הובאו ראיות לשיטתו. **ביחס לרכב** האב מודה
5 שעושה בו שימוש אולם, נטען כי התובעת לא הגישה בקשה לסעד זמני לעניין זה .
6 הנתבע מודה שיש להעביר לתובעת מחצית שווי הרכב אשר נאמד לשיטתו בסך של
7 9,000 ₪ . אם התובעת לא תסכים האב מבקש להציע הרכב למכירה בשוק החופשי.
8 **ביחס למיטלטלין** הפנה האב לסתירות בגרסת התובעת וצרף אסמכתאות לשיטתו
9 המעידות כי הסכום שנגבה בגין מכירת למיטלטלין למצער עומד על 8200 ₪ . האב
10 מעריך את הרכוש בסך של 12,000 ₪ כפי שנטען בעבר דורש העברת סך של 6,000 ₪.
11 האב עותר לראשונה לקבל סך של 3750 בגין משיכות שבצעה התובעת סמוך למועד
12 הפירוד.

13
14 דיון והכרעה - תלה"מ 1415-01-20 (משמורת) :

15
16
17 **המסגרת הנורמטיבית חוק ופסיקה**

18
19 40. העיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לקבוע משמורתם של קטינים הוא עקרון
20 טובת הילד אשר יסודותיו נקבעו **בסעיפים 15 ו-17** לחוק הכשרות המשפטית
21 והאפוטרופסות תשכ"ב – 1962 (להלן: "**חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות**")
22 .
23
24 41. בית המשפט הנדרש לסוגיית משמורת קטין צריך לשקול כל מקרה לנסיבותיו
25 ולהכריע ביחס לטובת הקטין הספציפי אשר בעניינו הוא דן, מהי טובתו הקונקרטית
26 (ראו: בג"ץ 5227/97 דויד נ' **בית-הדין הרבני הגדול בירושלים** פ"ד נה (1) 453
27 (1998)).
28
29 42. ההכרעה בדבר טובתו של הקטין צריכה להתבסס על מכלול הראיות שנפרסו בפני
30 בית המשפט, באמצעות מספר כלים: **ראשית**, עמידה על ניסיון "**ההווה ועבר קרוב**"
31 תוך כדי וסמוך להליך המשפטי; **שנית**, עמידה על ניסיון העבר שקדם להליך הנידון;
32 **שלשית**, מינוי מומחים וקבלת חוות דעת מקצועיות בעניין המסוגלות ההורית.
33 בעניינינו עו"ס לסדרי הדין הם בדומה למומחים אשר להם הידע והניסיון המקצועי

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 למתן המלצות מתאימות. אין זה סוד להמלצות העו"ס לסדרי דין בתסקיריהם
2 חשיבות רבה במלאכת עשיית משפט צדק. **אמנם**, תסקיר זה איננו בגדר חוות דעת
3 מומחה, כמשמעותה [בסעיף 20](#) לפקודת הראיות, **אולם** לתסקיר מוענק מעמד מיוחד
4 בחיקוקים שונים והפסיקה הכירה בכך שיש לתת לו משקל יתר, העו"ס לסדרי דין
5 בדומה למומחה, הוא גורם מרוסן ונטול פניות, הממלא חובתו בהתאם לחוק. (ראו:
6 ע"א 3554/91 **פלוני נ' היועמ"ש** (מיום 9.10.91); בע"מ 5072/10 **פלוני נ' פלונית**,
7 (מיום 26.10.10); בע"מ 4259/06 **פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה**, (מיום
8 13.7.06), סעיף 32 לפסק הדין).

9
10 43. חרף האמור, לעולם האחריות להכריע היא של בית המשפט (**ראו**: רע"א 4575/00
11 **פלונית נ' אלמוני פ"ד נה (2) 321, 332 (2001)**).

מן הכלל אל הפרט

12
13
14
15 44. ראשית אציין, כי הגישה שהתגבשה לאחרונה קוראת להנחיל עקרונות משפטיים
16 חדשים, תוך שאיפה **לאחריות הורית משותפת**. אדגיש, כי משמורת אינה קשורה
17 בהכרח לשוויון מוחלט בזמני השהות, היא קשורה יותר ביכולת התפקודית של יחידי
18 ההורים או של שניהם יחדיו, לנהל את אותם חיי שגרה של קטין.

19
20 45. **בענייננו**, כפי שצוין לעיל האם הסכימה בסכומיה להותרת זמני השהות כפי
21 שמתקיימים היום. האם הסכימה להמלצת העו"ס בנוגע לחלוקת חגים למעט חג
22 הפסח הקרוב, לגביו כבר ניתנה החלטה. האב מציע שתי חלופות שונות כפי שצוטט
23 לעיל, ובנוגע לחגים מבקש לאמץ ההצעה בתסקיר מיום 27.1.21 בהסתייגות מטעמו.
24 האב מבקש שיתאפשר לו לקחת את הקטין כ-3 שעות לפני כניסת השבת והחזרתו
25 עד 3 שעות מיציאת השבת.

26
27 46. ביום 9.8.20 קבעתי: "ראשית, אין כל יסוד במקרה דנן לסטות מהכלל בדבר אימוץ
28 המלצות התסקיר.

29 התסקיר המשלים נכתב בהמשך לתסקיר המפורט הכולל מתווה הדרגתי של
30 הרחבת זמני השהות של האב עם הקטין. מדובר בהרחבה הדרגתית ומבוקרת, אגב
31 בחינות שנערכו לאב, כולל בחינת פתע.

...

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 על כן , אני שב ומאמץ את המלצות התסקיר המשלים מיום 9.8.20 . מובהר כי
2 בהתאם להסכמת ההורים בשלב זה ועד למתן החלטה אחרת המפגשים של הקטין
3 עם האב הכוללים לינה יתקיימו בבית הדודה בקריות ...".
4
- 5 47. ביום 9.11.20 התקבל עדכון נוסף מטעם העו"ס לפיו המפגשים מתקיים כפי שנקבע.
6 ביום 27.1.21 התקבל עדכון ביחס לחלוקת החגים.
7
- 8 48. איני רואה סיבה לבצע כל שינוי בהחלטתי מיום 9.8.20 . במיוחד שהעו"ס בחקירתו
9 לפניי ציין שזה רצון האב בשלב זה ואם יהיו שינוי נסיבות הדבר יבחן מחדש (ראו:
10 פרו' מיום 23.12.2020, עמ' 11 שו' 13-14) . איני רואה כל שינוי נסיבות בעניין האב,
11 המצריך שינוי המצב הקיים באופן המוצע בסיכומי הנתבע - האב עדיין לא שכר דירה
12 או העתיק מגורים ולא מצא מקום עבודה חלופי חרף סיום השירות האזרחי . במיוחד
13 כאשר לא עבר הרבה זמן מאז הקביעות אלו מומשו כלשונן - מדובר במספר חודשים
14 בודדים. לא רק, התובעת כיום מסכימה להמשיך בחלוקת הזמן שנקבעה והמתבצעת
15 מזה מס' חודשים. האם כל הזמן התנגדה לכך ואף עמדה על חקירת העו"ס בניגוד
16 לאב שכל הזמן הסכים להמלצות התסקיר ובסיכומיו מביא הצעות חדשות הכוללים
17 שינויים והרחבות שלא נבחנו ע"י העו"ס כלל. אוסיף, כי לא מדובר בזמני שהות
18 המתבצעים בפועל באופן מוצלח ורק מבוקש אישורם בדיעבד, כלומר שנבחנו
19 במציאות, אלא שתי חלופות שונות מהמצב הקיים אשר יש בהן לערער את היציבות
20 והביטחון בחיי הקטין לאחר שהתחיל להשתלב ולהתרגל למצב הנוכחי. אולם, ראיתי
21 להסתייג מהאמור בסעיף 4 לתסקיר מיום 9.8.20 ולאפשר לנתבע לקחת את הילד
22 שעתיים לפני כניסת השבת והחזרתו כשעתיים לאחר יציאת השבת. שינוי זה הינו
23 מתון ומאוזן ויכול לתת מענה לדרישת האב ולמנוע מצבים של התערבות המשטרה
24 בדומה לעבר ובעיקר לא פוגע בקטין כלל.
25
- 26 49. בהמשך לאמור לעיל מאותם נימוקים שצוינו בהחלטתי מיום 9.8.20 ובהחלטות
27 קודמות, אני נותן תוקף של פסק דין להחלטתי מיום 9.8.20 , וכן תוקף של פסק דין
28 להמלצות התסקיר מיום 27.1.21 בעניין חלוקת החגים, הכל בהסתייגות אחת, האב
29 יכול לקחת את הילד בכל שבת ראשונה מכל חודש שעתיים לפני כניסת השבת עד
30 שעתיים לאחר יציאת השבת.
31
- 32 50. בהתאם לחזקת הגיל הרך שלא נסתרה , בהסכמת האב (סעיף 43.1 לסיכומים)
33 ונוכח העובדה כי ישנם מוסדות הדורשים הגדרה של הורה משמורן כאשר ישנם
הורים שהתגרשו או נפרדו , אני קובע כי הקטין יהיה במשמורת האם התובעת .

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1

2

3

דיון והכרעה תלה"מ 1454-01-20 (מזונות):

4

5

המסגרת הנורמטיבית חוק ופסיקה

6

7

8 51. בהתאם לסעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), אדם חייב במזונות ילדיו

9 הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. בענינו שני הצדדים יהודים, על פי

10 הדין העברי החל על הצדדים, האב חב במלוא הצרכים ההכרחיים של הקטינים עד

11 גיל 6 באופן אבסולוטי. הלכה זו לא השתנתה בעקבות בע"מ 919/15. הדין שונה

12 ביחס לפסיקת מזונות ילדים מגיל 6 ואילך לגביהם נקבע כי חלוקת נטל חיוב

13 המזונות תחול על שני ההורים מכוח דין צדקה.

14

15 52. בהתאם לפסיקה שניתנה בעקבות הלכת בע"מ 919, מקום בו שוהים הקטינים בני

16 למעלה משש שנים פרקי זמן משמעותיים עם הוריהם, על בית המשפט להידרש

17 לקביעת הממצאים הבאים: צרכי הילד וגובהם (תלוי שהות ואלו שאינם תלויי

18 שהות) לרבות צרכים בגין מדור ואחזקתו; יכולתם הכלכלית של שני ההורים מכל

19 המקורות העומדים לרשותם והיחסיות ביניהם; חלוקת המשמורת ולמעשה הסדרי

20 השהות. נתונים אלה יושמו בנוסחה מתמטית שאמורה לתת לערכאה הדיונית קנה

21 מידה. כל זאת בכפוף לנסיבותיו הספציפיות של כל מקרה ומקרה.

22

23 53. יודגש כאן, כי קיימת מחלוקת בפסיקה בעניין השימוש בנוסחאות מתמטיות לחישוב

24 דמי המזונות (ראו: פסיקה שאיננה מעודדת חישוב מזונות על פי נוסחאות

25 מתמטיות, בע"מ 817/18 פלוני נ' פלונית 31.1.18; עמ"ש 14612-10-16 (ת"א) פ.ב. נ'

26 א.ב. מיום 20.12.17; עמ"ש 17309-05-17 מיום 15.6.18; עמ"ש 11623-07-17 מיום

27 24.6.18) מצד אחר, קיימת פסיקה שמעודדת שימוש בנוסחאות. עם זאת חשוב לציין

28 כי הפסיקה אשר מעודדת שימוש בנוסחאות לצורך חישוב המזונות כברירת המחדל,

29 לפיה ראוי יהיה לסטות מהשימוש בנוסחאות במקרים המתאימים ככל שתימצא

30 לכך הצדקה. כך לדוגמה במקרי קיצון של פערים גדולים בהכנסות כל אחד

31 מהצדדים או במשך שהיית הקטינים אצל מי מההורים. (ראו: עמ"ש (חי) 42513-

32 09-14 א.ש. נ' י.ש. (4.1.2015)), וכך בעניינו.

33

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 **54.** במקרה הספציפי עסקינן, נוכח **פערים משמעותיים ביחס לחלוקת זמני השהות**
2 **לטובת האם**, דומני שאין מקום לעשות שימוש בנוסחה מתמטית ככלי עזר לקביעת
3 דמי המזונות. יש צורך לזכור הנוסחאות הן כלי עזר בלבד, שאין בו כדי לכבול או
4 לאיין את שיקול דעתו של בית המשפט. לאחר הצבת הנתונים על בית המשפט הדהן
5 בעניין להפעיל את שיקול דעתו תוך בחינת כלל הנתונים והסתכלות על התא
6 המשפחתי הספציפי, בית המשפט רשאי לסטות מהחלוקה האריתמטית כדי להגיע
7 לשוויון מהותי.
8
9 **55.** **בענייננו**, הקטין בן שנתיים. בהתאם לאמור בבע"מ 919/15 החובה למזונותיו עד
10 גיל 6 הינה באופן בלעדי מוטלת על האב. לאחר גיל 6 תהיה בהתאם לחלוקת נטל
11 הוגנת ושוויונית בין ההורים.
12
13 **56.** אקדים ואומר כי תביעה למזונות - דינה ככל תביעה אזרחית אחרת, ועל כן חובה על
14 התובע להוכיח את העילה שעליה הוא מסתמך וכמו כן, את העובדות באשר לצרכי
15 הקטינים ובאשר ליכולתו הכלכלית של החייב במזונות) ראו: ע"א 130/85 **כהן נ'**
16 **כהן**, פ"ד מ(1) 69, 71).
17
18 **57.** בית המשפט העליון קבע זה מכבר כי חייב במזונות שעיקר חובת המזונות מוטלת על
19 כתפיו, חייב למצות את **פוטנציאל השתכרותו**. על החייב במזונות להתאמץ עד גבול
20 יכולתו ואף להשכיר עצמו לכל עבודה כדי לזון את מי שהוא חייב במזונותיו ולמלא
21 חובתו כלפי בני משפחתו, כאשר בית המשפט יקבע את **המינימום הדרוש לקיומם**
22 גם **בהעדר ראיה** כלשהי על יכולת החייב.
23
24 **58.** יכולת ההורה אינה נקבעת רק על-פי הכנסתו בפועל מעבודתו, אלא נגזרת אף
25 ממקורות אחרים העומדים לרשותו, לבין היתר: רכוש, לרבות דירה, כספים פנויים
26 שהתקבלו ממכירת הדירה, חסכונות, וכן פוטנציאל השתכרות של הנתבע על-פי
27 מקצועו וכישוריו.
28
29 יכולת כלכלית של האב והאם
30
31 **59.** **ביחס ליכולת האם**- אין מחלוקת בין הצדדים כי הכנסתה מעבודה המגובה בתלושי
32 שכר עומדת על סך כ-5000 ₪ לחודש. לאם ישנם הוצאות אחזקת מדור והוצאות
33 אישיות. קיימת מחלוקת בנוגע להוצאות מדור של האם וביחס להוצאות אחזקת

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 המדור . נטען בהתחלה כי האם מתגוררת בבית הוריה ובהמשך בתצהיר עדות
2 ראשית שהוגש 3.8.20 שהיא עתידה להעתיק מגורים . מיד לאחר מכן הצהירה שכבר
3 מצאה דירה לטווח קצר דמי שכירות על סך 2,700 ₪ לחודש (ראו : סעיפים 48 ו-49
4 לתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת), בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 23.12.20
5 הצהירה כי למצער מזה 8 חודשים העתיקה מגוריה מבית ההורים לדירה שכורה.
6 (ראו : פרו' מיום 23.12.20 עמ' 14) כאמור הצהרות אלו אינן מתיישבות אחת עם
7 השנייה שעה שרק 4 חודשים קודם לשיבת ההוכחות התובעת הצהירה שעתידה
8 לשכור דירה ובסעיף אחר ציינה כי "ברגע" מצאה דירה לטווח קצר ובחקירתה עלתה
9 גרסה שונה. לא זו בלבד, העתק הסכם שצרפה התובעת מראה שתקופת השכירות
10 היא לשנה. היינו, לא מדובר במעבר זמני חולף כהצהרתה. הרי תקופה של שנה
11 מאפיינת רוב הסכמי השכירות שלא נדרש בגינם רישום בלשכת הרישום. עוד אציין
12 כי חוזה שכירות הוצג מבלי לציין מועד תחילת השכירות ומועד סיומה . כמו כן אין
13 חתימה של המשכיר/ה על הסכם השכירות . בהמשך התברר שהמשכירה היא סבתא
14 של התובעת. מידע זה לא נזכר בתצהירה. תשובת התובעת ביחס להעברת הקטין
15 לידי האב המתבצעת סמוך לדירת ההורים מעוררת ספק נוסף ביחס לנכונות הדברים
16 לפיהם התובעת עברה לדירה אחרת. עוד אציין כי לא הוכח גובה דמי שכירות ודרך
17 העברתם. על רוב האמור הצביע עליו גם הנתבע בסיכומיו . האמור בהחלט מעורר
18 ספקות ביחס לאותנטיות של ההסכם הנ"ל. חרף כל האמור משבקשה התובעת דמי
19 מדור, יש להיעתר לדרישתה ולו בדרך של פסיקת דמי מדור רעיוני.

20
21 60. **בנוגע לאב**- עיקר המחלוקת בין הצדדים היא ביחס לרובד זה. לאב שני מקורות
22 הכנסה : האחד משירות לאומי שסיים לאחרונה ולא הייתה מחלוקת לגובה השכר
23 שמקבל האב כפי שהוזכר בהחלטות קודמות שצוטטו לעיל. טענות האם הן בנוגע
24 לרווחים לא מדווחים בנוגע להכנסתו הנתבע כסופר סת"ם כאשר האב מעמיד
25 הכנסתו מעיסוק זה על סך 4,000 ₪ בניגוד לסכומים אשר טענה להם התובעת ( )
26 לפחות 15,000 ₪) .

27
28 61. אתחיל בכך, שהאב לא מכחיש עבודתו כסופר סת"ם. לא רק , אף הוא מעמיד את
29 הרווח מעיסוק בתחום זה על סך 4,000 ₪, כאשר מדובר **בהכנסה לא מדווחת ובלתי**
30 **מבוקרת על ידי רשויות המס**. דהיינו , האפשרות להעלים הכנסות במצב זה היא
31 גבוהה מאוד. במיוחד כי בחקירתו מציין הנתבע כי מקבל עבור כתיבת קלף 80 ₪
32 וכאשר יכול כל שעה ו-20 דקות לבצע קלף אחד (ראו : פרו' מיום 23.12.20, עמ' 25,
33 שו'-36, 16, עמ' 30 שו' 14). בנוסף , הנתבע לא צרף תנועות חשבון הבנק שבבעלותו
34 בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1

2

3 62. הלכה פסוקה היא, כי חזקה על בעל-דין שלא ימנע מבית המשפט ראייה שהיא

4 לטובתו, וככל שנמנע מהבאתה אף שהינה רלוונטית ובהישג ידו, מבלי שיש

5 באמתחתו הסבר סביר לכך, חזקה היא שאילו הובאה הראייה, היתה פועלת נגדו. (

6 ראו: ע"א 9656/05 נפתלי שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר בציוד בנייה בע"מ (27.7.08);

7 ע"א 548/78 אלמונית נ' פלוני, פ"ד לה (1) 720, 736 [ה-ו].

8

9 63. בהמשך לאמור לעיל, קיים ספק כי האב ממצה את יכולת השתכרותו ואכן לא הוכיח

10 כראיות את גובהה. מכאן, בקביעת פוטנציאל הכנסתו של האב יש להביא בחשבון את

11 יכולתו - לרבות הפוטנציאלית - לעסוק הן כעצמאי והן כשכיר. כאשר האב סיים

12 שירותו האזרחי, בהחלט קיים לרשותו זמן פנוי שיוכל למצוא משרה מתאימה

13 ולהשתכר בכבוד לאור גילו הצעיר והעדר מגבלות רפואיות. לא נטען כי קיימות

14 מגבלות המונעות מיצוי פוטנציאל ההשתכרות. כאן המקום לציין כי בחקירת האב

15 לפני ניסה להראות כי הוא מתאמץ ומחפש עבודה אם כי כאשר מציין לפני

16 המעסיקים השונים שאין באפשרותו לעבוד בימי ה' או לצאת מוקדם, המעסיקים

17 לא מתעניינים יותר. הסבר זה אינו מניח את הדעת. הרי האב אינו מחויב לעבוד

18 משרה מלאה ואפשר לבחור במשרה במשמורות ועוד הרבה אופציות לעבודה מהבית

19 או מרחוק. ובעיקר, יש בידיו ניסיון בעיסוק כסופר סת"ם אשר יכול לבצעו בבית

20 ולהניב רווחים טובים לפרנסתו. מעיסוק זה בלבד יכול להכפיל את הכנסתו לעומת

21 ההכנסה שהצהיר עליה לפני. כאשר הנתבע היה עדיין בשירות אזרחי הרוויח

22 מעיסוקו כסופר סת"ם 4,000 ₪ לשיטתו. בהחלט כיום לפניו זמן פנוי רב יותר שניתן

23 לנצל כדי להכפיל את הסכום הנטען על ידו.

24

25 64. האב לא משלם דמי שכירות כיום, ולא הוכח גובה הוצאותיו האישיות. אם כי אין

26 חולק שלכל צד יש הוצאות אישיות. כאן, אעיר כי ב"כ התובעת בסס את טענתו שאין

27 לנתבע הוצאות אחזקת מדור על כך כי - בחקירתו השיב הנתבע שלא בוצעו העברות

28 בחשבונות הבנקים בינו לבין להוריו ולהפך. אין בידי לקבל טענה זו. לכל אדם יש

29 הוצאות אישיות ולמצער הוצאות אחזקת מדור שמשולמות לפעמים בשווי כסף או

30 במזומן ולא בהכרח בהעברות בין חשבונות הבנקים. מכל מקום האב לא הוכיח

31 באסמכתאות את הסכומים שטען ביחס להוצאותיו. עם זאת אין עוררין שיש לו

32 הוצאות אישיות והוצאות נסיעה מהמרכז לצפון למצער אחת לשבוע.

33

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 65. אוסיף, כי האב מודה כי התחיל ללמוד הנדסה והפסיק את הלימודים. אכן בהעדר
2 הכשרה אין בידו לעבוד כמהנדס, אבל בהחלט עובדה זו יש בכוחה להוכיח כי לאב
3 יש פוטנציאל טוב מאוד להשתלב באקדמיה ובהמשך בעבודה שתניב לו רווח טוב,
4 במיוחד כשמדובר באב צעיר מאוד.

5
6 66. לאחר ששקלתי מכלול ההיבטים, אני מוצא להעמיד את פוטנציאל השתכרותו של
7 האב ע"ס 7800 ₪ ללא הפחתת הוצאות מדור ואחזקתו והוצאות אישיות, אשר
8 ראיתי לנכון לקבוע כסכום גלובאלי על סך 5500 ₪ לאחר הפחתת מדור ואחזקתו
9 והוצאות נסיעות. על כן, אני קובע כי הכנסתו הפנויה של התובע לחודש מסתכמת
10 בסך של 5,500 ₪.

11
12 67. ביחס לאם אני קובע כי הכנסתה בפועל עומדת על סך 5000 ₪ לחודש, בהפחתת
13 הוצאות אישיות ואחזקת מדור, אעמיד הכנסתה הפנויה על סך 3200 ₪.

14
15
16 האם טענה להוצאות רבות עבור הקטין. העניין ידון בהמשך בפרק הבא.

17
18
19 על כן, אני קובע כי יחס הכנסת הצדדים הפנויה עומד על 36% לאם לעומת זאת 64% לאב. זאת ללא
20 קשר להוצאות הקטין. הכל תוך התחשבות כי לשני הצדדים הוצאות אישיות.

21
22
23 צרכי הקטין

24
25 68. בפסיקה נקבע כי צרכיו הכרחיים של קטין אשר אינם דורשים ראייה והוכחה נאמדים
26 בסך 1,300 - 1,400 ₪ לחודש לפני הוצאות מדור וחינוך (ראו: עמ"ש 23634-05-15 י.
27 א.פ.נ' ד.א.). בפסיקה עדכנית החזקה לא השתנתה.

28
29 69. בענייננו, בהחלטה הזמנית נקבע כי האב ישא במזונות הזמניים של הקטין בסך של
30 1600 ₪ מבלי לחדד אם סכום זה כולל דמי מדור ואחזקתו. בהמשך האם עתרה
31 להגדיל את הסכום להכליל דמי מדור ואחזקתו. בקשתה נדחתה. אומנם מדובר
32 בהחלטה זמנית בזמן שעניין המשמורת לא היה נהיר וכן הכנסת האב לא נקבעה
33 לאחר דיון מעמיק. מצד אחר מדובר באותה הכנסה של האם. כמו כן נוסף על מכלול
34 השיקולים עניין שכירות הדירה.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1
2 70. בהמשך האם לא הצליחה להוכיח את גובה ההוצאות שהצביעה עליהן בכתבי
3 הטענות. הקבלות שצורפו לתצהיר עדות ראשית הראו באופן מובהק מוצרים שאינם
4 לשימוש הקטין (ראו: עמ' 47, 49-50 לתצהיר עדות ראשית). עוד קבלות צורפו והראו
5 ששולמו בכרטיסי אשראי שאינם בחזקת התובעת (ראו: קבלה עמ' 48 לתצהיר
6 התובעת) כפי שפרטה בחקירתה לפניי (ראו: פרו' מיום 23.12.20, עמ' 20). אוסיף כי
7 התובעת בעצמה ויתרה על אחת הקבלות שצרפה כאשר נשאלה עליה בחקירתה
8 (ראו: פרו' מיום 23.12.20, עמ' 21, שו' 25).

9
10 71. לאור המבואר לעיל, בהתחשב בהכנסות הצדדים הפנויה, ובספקות שהועלו ביחס
11 לאמינות חוזה השכירות של התובעת (אדגיש כי בכל זאת דמי מדור נלקחו בחשבון
12 כשנקבעה הכנסה פנויה לתובעת לעיל. באופן דומה נעשתה התחשבות ביחס
13 לנתבע) ובשים לב להלכה הפסוקה בעניין צרכיו של הקטין הלא ההכרחיים שאינם
14 דורשים ראייה, לא כולל הוצאות חינוך, בריאות ומדור ועל יסוד האסמכתאות
15 שהוגשו, מצאתי שצרכיו ההכרחיים של הקטין עומדים על סך של 1300 ₪ ללא דמי
16 מדור אחזקתו.

17
18 התחשבות בזמני השהות

19
20
21 72. במקרה עסקינן, פרקי הזמן ששוהה הקטין עם האב אינם משמעותיים. מדובר
22 בלינה ללילה אחד בחודש ומפגשים ללא לינה ביום חמישי.

23
24 73. כאמור, גובה החיוב במזונות קטינים הינו פונקציה של צרכיהם, חלוקת הנטל
25 בטיפול בקטינים (אשר במקרה הנידון רובץ ברובו על האם), יכולותיהם הכלכליות
26 של הצדדים והיחסיות בין כל אלה ובנוסף היקף החיוב בהתאם לגילו של הקטין
27 מתחת ל-6 שנים.

28
29 74. אכן ציינתי כי במקרה דנן אין מקום להשתמש בנוסחאות עקב פערים משמעותיים
30 בזמני השהות המתקיימים עם האב לעומת רוב הזמן שבו שוהה הקטין עם האם.
31 סבורני כי לא ניתן להתעלם מעובדת חלוקת זמני שהות. סוגיה זו בוודאי משפיעה
32 על היקף החיוב במזונות הילד. לאחר עריכת דיון ביחס להכנסות הצדדים נראה גם
33 כי ברובד זה קיימים פערים לטובת האב.

34
35

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

תוצאה

75. פועל יוצא מזה ובשים לב לכך כי ליחס הכנסות הפנויה של האב 64% לעומת הכנסות

האם 36%, וקיומם של זמני שהות מצומצמים עם האב. אחייב את האב לשלם עבור

מזונות הקטין 1800 ₪ לחודש (סכום גלובאלי הכולל הוצאות מדור ואחזקתו) וזאת

עד הגעת הקטין לגיל 6. החל מהגעת הקטין לגיל 6 ועד לגיל 18 או סיום בית ספר

תיכון לפי המאוחר ביניהם יישא האב בתשלום 1300 ₪ עבור מזונות הקטין- סכום

זה מגלם בתוכו יחס הכנסות הפנויות של הצדדים.

76. המזונות ישולמו עד ה- 1 בכל חודש לידי האם בגין החודש השוטף. המזונות הם

בנוסף לקצבת הילדים שתשלם לאם ע"י המל"ל.

77. שני הצדדים יישאו **בחלקים שווים** בהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הקטין

אשר אינן מכוסות ע"י סל הבריאות או ביטוח רפואי אחר או על ידי חוק חינוך חובה

והכל לפי הוראות אלו:

א. אני קובע, כי כל דרישה לטיפול או להשתתפות של האב במימון או תשלום

הוצאות חריגות כאמור (חינוכיות ורפואיות) תיעשה אך ורק לאחר שהאם

מיצתה כל ההליכים מול כל הגורמים האחראים על מימון, סבסוד, השתתפות

או מתן הנחות והטבות. תנאי זה מהווה תנאי סף לחיוב האב בתשלום חלקו

בהוצאות החריגות והאם רשאית לדרוש אישור על כך – ככל שניתן להשיג אישור

כאמור.

ב. תשלום האב עבור הוצאות חריגות ייעשה במישרין לידי האם בכפוף לקבלת

חשבוניות או הצעות מחיר בכתב. הסדר זה לא יחול על הוצאות בריאות הנעשות

בשל מקרה חירום, חלילה.

דיון והכרעה בתלה"מ 1479-01-20 (איזון משאבים)

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 78. הצדדים נישאו בשנת 2017 לפיכך, חל בעניינם חוק יחסי ממון בין בני זוג,
2 התשל"ג – 1973 (להלן: "החוק").

3
4 79. בסעיף 5(א) לחוק ישנם הבחנה בין נכסים שנצברו בתקופת הנישואין לנכסים
5 שהיו לבני הזוג ערב הנישואין או שהתקבלו במתנה או בירושה בתקופת
6 הנישואין (להלן: "הנכסים החיצוניים"), לשון החוק קובעת כדלקמן:

7
8 "

9
10 5 (א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו
11 של בן זוג (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני
12 הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –
13 נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה
14 בתקופת הנישואין; "

15 16 17 18 הדגשות שלי - ניר זיתוני

19
20 80. על אף האמור בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, פסיקת בתי המשפט קובעת כי בן
21 זוג, רשאי לטעון לשיתוף בנכס ספציפי מכוח הדין הכללי (ראה: רע"א
22 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו(6) 175; ע"א 7687/04 ששון נ' ששון,
23 פ"ד נט(5) 596; בע"מ 4951/06 פלוני נ' פלונית; בע"מ 4545/09 פלוני נ'
24 פלונית).

25
26 81. אפשרות זו, של שיתוף מכוח הדין הכללי, מטרתה עשיית צדק, חלה היא גם על
27 נכסים "חיצוניים" להסדר איזון המשאבים, לרבות נכסים הרשומים על שמו של בן
28 הזוג אחד והיו בבעלותו ערב הנישואין, או שהתקבלו במתנה או בירושה במהלך חיי
29 הנישואין. (ראה: בג"צ 1727/07 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים; בע"מ
30 1398/11 אלמונית נ' אלמוני; ע"א 7750/10 מרים בן גיאת נ' הכשרת היישוב ואח'
31).

32
33 82. סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון מאפשר לבית המשפט, במקרים מתאימים, לסטות
34 מהכלל הקבוע בחוק בדבר חלוקה שווה. זאת על-מנת לבצע חלוקה צודקת בין בני

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1 הזוג. השימוש בסעיף זה ייעשה במקרים מיוחדים ובמשורה, כאשר המטרה היא
2 יצירת איזון בין בני הזוג. לא בכל מקרה בו מתקיים חוסר שוויון בעת עריכת איזון
3 המשאבים, יש לפנות לסמכות הנתונה בסעיף 8 (2) לחוק. על ביהמ"ש ליתן דעתו
4 לחלוקת הנכסים כולה ולא רק לחלוקת נכס אחד בלבד. בין היתר, על ביהמ"ש
5 לשקול שיקולים כלכליים ולבחון האם עלה בידי הצד המבקש לסטות מעיקרון
6 האיזון השוויוני, להראות כי בן-הזוג האחר לא תרם למאמץ המשפחתי, לחובותיהם
7 הכלכליות של הצדדים, האם פגע בצבירת הנכסים המשותפים וכיוצ"ב (כגון
8 הימורים). עוד נעשה שימוש בחריג, לחלוקה שוויונית אם על פי הכלל, החלוקה תביא
9 לתוצאה בלתי צודקת. לשם כך בודקים גם אמצעים כספיים שייוותרו לכל צד, או
10 קיומו של פער ממשי מבחינת כושר ההשתכרות – ועוד.

11

12

13

14

מתנות חתונה/ סך 40,000 של התובעת לפני הנישואין/ חיסכון

15

16 83. אין מחלוקת כי לצדדים היה חשבון בנק משותף שהתובעת צרפה את הנתבע אליו –
17 בבנק, סניף ב שמספרו .

18

19 84. התובעת ניסתה להראות כי מתנות שהתקבלו בחתונת הצדדים יש לשייך באופן יחסי
20 לכל צד לפי הסך שהתקבל מהוריו, הינו להורות על החזרת הסכומים ביחס לא שווה,
21 אם כי, דרישתה זו לא ביססה מכוח סעיף 8 (2) לחוק ולא טענה כי אלו כספי מתנה
22 לפי החריג בסעיף 5 א (1) לחוק. דרישתה זו היא בהתאם לנוהג שקיים במגזר החרדי
23 לדבריה. לפי אותו נוהג נטען בעת הפירוד לכל צד יועמד חלקו במתנות שנתנו בחתונה
24 האורחים מהצד שלו. התובעת טוענת למתנה מהוריה על סך של 50,000 ₪ ומתנה
25 מהורי הנתבע על סך 17,000 ₪. האסמכתאות מהבנק שצורפו ע"י התובעת מעידות
26 על סך של 72,000 ₪ הפקדות במזומן והמחאות. הנתבע התנגד וביקש חלוקה שווה.

27

28 85. ראשית, אציין כי התובעת לא הוכיחה נוהג כזה במגזר החרדי ולא הומצאה ולו בדל
29 של ראיה בעניין. לא זו בלבד, גם אם היה מוכח כי קיים נוהג כזה, ספק אם בכוחו
30 לגבור על דברי החוק הנ"ל. עוד אציין כי התובעת בחרה לפתוח בהליכים בבית משפט
31 זה בניגוד לנוהג של בני זוג חרדים רבים להתדיין בהסכמה בנושא חלוקת הרכוש
32 דווקא בבית הדין הרבני. ככל שהתובעת סברה כי ישנו כזה נוהג, ראוי היה לנסות

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 להביא המחלוקת לבירור בהסכמת הנתבע בבית הדין הרבני, המכריע במחלוקת
2 לפי ההלכה ובקיא יותר ממותב זה במנהגי החברה החרדית.
- 3
4 86. בפסיקת בתי משפט נקבע לא פעם כי כספים שהתקבלו כמתנות בחתונה הם כספים
5 משותפים לצדדים וזאת אף אם הופקדו בחשבון בנק בלעדי של אחד מהצדדים (ראו:
6 ב"ש) 16523/06 תמש (ב"ש) 16523-06 מ.א נ' מ.א.)
7
8 87. שנית, גרסת התובעת אינה מתיישבת עם האסמכתאות שצרפה בעצמה דפי הבנק
9 מיום 4.12.17 ומיום 10.12.17. אלו מראים באופן מפורט וברור כי ההפקדות **הן בסך**
10 **72,000 ₪** נכון ליום 10.12.17 כאשר ביום 4.12.17 בוצעו הפקדות **במזומן** (בהתאם
11 לכותרת המסמך) **על סך של 45,450 ₪** והפקדות במחאות היו בסך של 10850; 7460;
12 **8350 ₪ ובסה"כ 26,600 ₪**.
- 13
14 88. שלישית, התובעת לא הזמינה עדים או המציאה כל ראיה חיצונית כמו רשימת
15 מזומנים או אסמכתא למספר הנוכחים בחתונה ועוד, לתמוך בטענתה שסכומים אלו
16 אינם רכוש משותף לצדדים. אין כל בסיס לפיו יש להשיב לתובעת סך של 50,000 ₪
17 או כל סכום אחר לא בחלוקה שווה עם הנתבע. על כן דרישתה זו נדחית, שכן לא
18 הובא כל בסיס התומך בחלוקה כמבוקש.
- 19
20 89. בדומה לכך אני קובע שיש לדחות דרישת התובעת להשבת סך של 40,000 ₪ שהיו
21 לשיטתה בחשבון הבנק טרם הנישואין. אין כל בסיס ראייתי לטענת התובעת לקיומו
22 של הסכום הנטען. התובעת הייתה יכולה בנקל להמציא אסמכתאות מהבנק כמו
23 שהטיבה ועשתה ביחס למתנות החתונה. התובעת בחרה לטעון בעלמא לסכומים
24 שאין להם תימוכין בראיות מוצקות. אין בידי לקבל טענה שניתן להוכיח בראיות
25 והתובעת בחרה לא לעשות כן. לא נעלם מעיניי כי הנתבע ציין שהיה לתובעת כסף
26 לפני הנישואין באמצעותו רכשה פאה. אין בהודאה זו של הנתבע כדי לגרום להשבת
27 סך של 40,000 ₪ שלא הוכח קיומם בראיות הניתנות להשגה.
- 28
29 90. **מכאן החיסכון הקיים בחשבון בבנק, סניף ב שמספרו יתחלק בין הצדדים**
30 **ביחס שווה. ברי כי ככל שיש יתרת חובה בחשבון משותף לצדדים יש לכסות את**
31 **החוב באמצעות כספי החיסכון בבנק מזרחי טפחות ורק את יתרת הסכום יש לחלק**
32 **בין הצדדים.**
33
34

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

מיטלטלין

91. התובעת טענה גרסאות שונות לאורך ההליך ובסכומיה – כאשר פעם ציינה שיש להחזיר לנתבע סך של 2,000 ₪ ובהמשך ציינה שיש להחזיר ל סך של 4000 ₪ . הנתבע ציין בכתבי טענות ובסכומים שיש להחזיר לו 6000 ₪ כאשר בהזדמנות אחרת ציין שהתובעת חייבת לו למצער 5000 ₪. שני הצדדים לא צורפו אסמכתאות רלוונטיות או ראיה לתמיכה בטענותיהם **ביחס לסוג המיטלטלין הספציפי ושויים או ערכם** הנדרש באופן מפורט או ברור. **זאת למעט**, נספח " ג 2 וג' 3 " לתצהיר הנתבע במסגרתם צורפו מסרונים המועברים בינו לבין התובעת המראים שיחה אודות סוגי המיטלטלין שנמכרו וערכם הלכאורי בהתאם להצהרת התובעת לנתבע. לצורך הכרעה בפרק זה יהיה נכון להביא את תוכן השיחה כפי שצורפה להלן :

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

92. לאור המצוטט לעיל , נוכח תרומת שני הצדדים לאי הבהירות והעובדה שלא חולקו המטלטלין בדרך המקובלת (שיטת שתי הרשימות) בהעדר פירוט מדויק ואסמכתאות המעידות על שווי המיטלטלין אסתפק באמור כבסיס להכרעה **ואפסוק סך של 5000 ₪ לטובת הנתבע**. זאת בהתחשב בכך כי התובעת הודתה במסרונים הנ"ל כי הנתבע זכאי ל-4100 ₪ כאשר מדובר בסכום טרם מכירת כלל המיטלטלין כפי שניתן להתרשם מהתוכן המובא לעיל.

רכב/ דמי שימוש

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1
- 2 93. אין מחלוקת בין הצדדים כי הרכב הנוכחי (מיצובישי מודל 2015 , לא מצאתי מספר
- 3 רישוי) מהווה תחלוף של רכב קודם. אולם, המחלוקת קיימת ביחס לשווי הרכב
- 4 הקודם כאשר התובעת טענה שווי של 24,000 ₪ הנתבע טען כי שווי היה 20,000 ₪ .
- 5 כל צד הציג גרסתו בעלמא כאשר זו לא נתמכה בראיות כלל. ביחס לאיזון בעניין
- 6 הרכב הנוכחי דרישות התובעת השתנו בצורה בלתי עקבית ולא ברורה כלל ועיקר.
- 7 פעם היא מבקשת להותיר את הרכב בידי הנתבע שיישא ביתרת הלוואה ולהחזיר
- 8 חלקה בהלוואה החל ממועד הקרע עד למועד מתן פסק הדין (ראו : סעיף 59 לתצהיר
- 9 עדות ראשית, בדומה לכך סעיף 37 לסיכומים) . בפתח הסיכומים דרשה התובעת
- 10 החזר הלוואה עבור הרכב , היא מצפה מבית המשפט לאזן שווי רכב ולחייב הנתבע
- 11 בסך 5000 ₪ מחצית הלוואה שנטלה התובעת מהסבתא (ראו : פסקה 5 עמ' 1
- 12 לסיכומי התובעת) . עוד בסיכומים התובעת ציינה כסיכום לדרישתה כי הנתבע יעביר
- 13 ע"ש את הרכב ויישא ביתרת הלוואה (ראו סעיף 60 לסיכומי התובעת). כן נדרש
- 14 דמי שימוש בכתבי הטענות אם כי לא הובאו ראיות לעניין ורק בסיכומים דרשה
- 15 התובעת סך של 450 ₪ עבור כל חודש החל ממועד הקרע ועד מתן פסק הדין , כאשר
- 16 גם לסכום זה אין בסיס בראיות , ולו אסמכתאות מהמרשתת. גם הנתבע לא חסך
- 17 בהצעות לא מבוססות כאשר מסכים לרכוש חלקה של התובעת עבור 9000 ₪ מבלי
- 18 שהוצג בסיס להצעתו זו. כן הציע הנתבע למכור הרכב בשוק החופשי אם התובעת
- 19 תסרב להצעתו.
- 20
- 21 94. נוכח המחלוקת הקיימת ביחס לסכום הבסיס שהושקע ברכב ובהעדר אסמכתאות
- 22 בעניין וערפול דרישות התובעת וריבוי ההצעות הלא מבוססות אקבע כמפורט
- 23 בהמשך. אציין קודם כי כל מה שהצדדים הצליחו להציג זה נתונים ביחס להלוואה
- 24 שנטלו בהתאם.
- 25
- 26 95. הצדדים רשאים למכור את הרכב מסוג מיצובישי מודל 2015 למרבה במחיר תוך 90
- 27 יום וכל אחד מהצדדים זכאי למחצית מהתמורה שתתקבל בניכוי הוצאות המכירה
- 28 ופירעון הלוואה. הצדדים רשאים להסכים שהרכב יישאר אצל מי מהם והשני
- 29 יעביר מחצית מהשווי בהתאם למחירון מקובל , דוגמת מחירון לוי יצחק , תוך 90
- 30 יום. בנסיבות כאלו אין מקום להורות על החזר הלוואה לידי התובעת.
- 31
- 32

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

96. אני דוחה את דרישת התובעת לדמי שימוש ברכב, מהנימוקים שלהלן. ראשית
התובעת לא הוכיחה כי הנתבע מנע ממנה שימוש ברכב. הוצגו מסרונים המעלים
נושא הרכב אך לא הוצגו ולו מסרון אחד המעיד על רצון התובעת לעשות שימוש ברכב
והנתבע חוסם את דרכה. שנית, התובעת לא בקשה שימוש ברכב במהלך כל תקופת
ניהול ההליך. אם חפצה בכך עמדה לזכותה הגשת בקשה בהתאם ולא כך נעשה.
התובעת יצרה הסתמכות אצל הנתבע שהשימוש הינו בהסכמה למצער עד יום הגשת
התביעה, אך גם החל ממועד זה לא בקשה התובעת שימוש ברכב ובחקירתה עלתה
תמונה שלא היה לה צורך וכאשר יש לה צורך הועמד לרשותה רכב אחר (ראו: פרו'
23.12.2020, עמ' 16 שו' 9-1). שלישית, דמי השימוש שהתובעת מבקשת אינם
מבוססים והסכום עלה לראשונה במהלך הסיכומים. הדרישה עלתה בכתבי הטענות
אך הייתה כללית ולא מפורטת.

הדרישה של הנתבע להשבת משיכות שבצעה התובעת מהחשבון המשותף

הדרישה של התובעת להשבת מחצית החזר הלוואה לסבתא

97. התובעת לא הצליחה להצביע על קיומה של הלוואה הנטענת ולא על החזרים
חודשיים שבוצעו לשיטתה לסבתא. דפי תנועות הבנק שצורפו לכתבי הטענות
מטעמה אינן מראים החזר קבוע כנטען בתקופה שמסרה בחקירתה, היינו שנת 2019.
לא הומצא חוזה הלוואה ולא נטען שקיים הסכם הלוואה בכתב (ראו: פרו' מיום
23.12.20, עמ' 15, שו' 36-20, עמ' שו' 1). יודגש כי חוזה שכירות ידעה התובעת
להמציא גם כשמדובר בסבתא ובקרובת משפחה. לא למותר לציין כי הפסיקה הכירה
כי העברות כספיות בין בני משפחה שיש ביניהם יחסי תלות וסיוע נחשבות כמתנה
אלא אם הוכח אחרת.

98. הנתבע אכן הוכיח משיכות שבצעה התובעת מהחשבון המשותף וצרף אסמכתאות
בהתאם. התובעת לא התגוננה ביחס לטענות אלו ואין לה גרסה מפורטת בעניין. על
כן אני מורה כי התובעת תשיב לנתבע סך של 3750 ₪ כאשר סכום זה ניתן לקיזוז
מחלוקת החיסכון בין הצדדים.

סוף דבר:

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

- 1 - תביעת המשמורת התקבלה באופן שהחלטה מיום 9.8.20 קבלה תוקף של פסק דין לרבות
2 המלצות התסקיר מיום 27.1.21.
3
4 - בתביעת המזונות נקבע שהאב מחויב במזונות הקטין על סך של 1800 ₪ לחודש עד הגעת
5 הקטין לגיל 6. החל מגיל 6 האב יישא בסך 1300 ₪ לחודש עד הגעת הקטין לגיל 18 או סיום
6 בית ספר תיכון לפי המאוחר.
7
8 - בתביעה לאיזון משאבים דרישות התובעת התקבלו באופן חלקי באופן המפורט תחת
9 הכותרות לעיל.
10
11 - נוכח תוצאת פסק הדין, עובדת הייצוג של הנתבע ע"י הסיוע המשפטי ותרומת התובעת לכך
12 שהליך זה הסתיים בפסק דין מנומק לאחר שמיעת ראיות חרף המחלוקות המינוריות שראוי
13 היה להסדירן בהסכמה, מצאתי לנכון שלא לעשות צו להוצאות במסגרת פסק הדין.
14
15 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום ממועד קבלת פסק הדין.
16
17 פסק הדין מותר לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה.
18
19
20
21 פסק הדין המקורי ניתן ביום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.
22

ניר זיתוני, שופט

- 23
24
25
26
27
28

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 1415-01-20

תלה"מ 1479-01-20

תלה"מ 1454-01-20

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5

ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה